N°. 195. 1861.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 'sjaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZONDAG 18 EN MAANDAG 19 AUGUSTUS.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DENEMARKEN.

Het Deensche gouvernement heeft, op aanraden vooral van Engeland, voor het loopende dienstjaar afgezien van het voornemen om de geldsom, welke Holstein tot de gezamenlijke uitgaven der Deensche monarchie bijdraagt, te verhoogen. Het heeft hiervan aan Duitschland en andere mogendheden kennis gegeven bij eene depêche van 29 Julij jl. en eene circulaire van den 2den dezer, welke beide stukken den 13den dezer door het officiele dagblad van het Deensche gouvernement zijn openbaar gemaakt.

In die stukken wordt zeer uitdrukkelijk verklaard dat het Deensche gouvernement slechts voorloopig en onder voorbehoud zijner regten, om des vredes wille en uit ontzag voor den raad van bevriende mogendheden, op dat punt toegeeft, hopende daardoor de gelegenheid tot minnelijke vereffening van het geschil met den Duitschen Bond, alsmede den bijstand der bevriende mogendheden bij de nadere onderhandelingen te zullen bekomen.

Dat het behoud van de onafhankelijkheid der niet tot den Bond behoorende deelen der monarchie bij die onderhandelingen op den voorgrond moet staan, wordt reeds dadelijk verklaard.

DUITSCHLAND.

Een half-officieel dagblad van Weenen, de *Donau-Zeitung*, wederspreekt in zijn nommer van den 13den dezer het gerucht dat het Oostenrijksche gouvernement laatstelijk eene vruchtelooze poging heeft gedaan om eene geldleening te sluiten, en verklaart dat de tegenwoordige middelen der schatkist vooreerst toereikend zijn, dat het gouvernement daarom aanbiedingen van bankiershuizen heeft afgewezen, en dat het geene finantiele operatie zonder toestemming van den Rijksraad zal ondernemen.

ENGELAND.

De Aartshertog Maximiliaan van Oostenrijk, de opperbevelhebber van Oostenrijks zeemagt, die met eene nicht van Koningin Victoria is gehuwd, bevindt zich in Engeland om Hare Majesteit te bezoeken. Den 14den dezer te Southampton gekomen zijnde, is hij aldaar door het stedelijk bestuur plegtig ontvangen. Op eene aanspraak van het hoofd van dat bestuur gaf de Aartshertog een voor de vrijheidsliefde en den volkstrots der Engelschen streelend antwoord. »Heb dank — zeide hij — voor de vleijende woorden, waarmede gij mij hebt toegesproken, en bovenal voor de wijze, waarop gij mij als eenen aanstaande uwer beminde en geëerde Koningin hebt verwelkomd. Ja, het is een groot geluk voor mij en voor de Aartshertogin, door naauwe familiebetrekking vereenigd te zijn met eene souverein, welke door hare eigene deugden zelfs nog meer uitblinkt, dan door de schier voorbeeldelooze grootheid der natie, waarover zij regeert. Ook verblijdt het mij, dat de edele zeemansstand, aan wien Engeland zoo veel roem te danken heeft, door u in mij wordt geëerd. Ik ben een zeeman en ben daarop trotsch; het doel van mijne hoogste eerzucht en aanhoudend streven zal zijn, tot de ontwikkeling en bloei van Oostenrijks zeemagt zoo veel bij te dragen, als in mijn vermogen is.

» Mijn land is thans een constitutioneel land, gelijk het uwe; en daar het grooten aanleg voor vrijheid en in menig opzigt meer gelijkheid, dan eenig ander land van Europa, met Engeland heeft, zoo is het mijne vaste overtuiging, dat de onderlinge toegenegenheid tusschen Groot-Britannie en Oostenrijk met elken dag sterker zal worden, en dat alzoo de twee landen in politieke en handels-aangelegenheden elkander zullen naderen.

» Het is altijd met hartelijk en innig genoegen, dat ik Engeland op nieuw bezoek, want Engelands grootheid en hare oorzaken worden door niemand meer van harte bewonderd dan door mij; en niets kan mij aangenamer zijn dan de hartelijke welkomstgroete van de vertegenwoordigers eener zoo gewigtige stad als Southampton."

Dit antwoord werd door den Aartshertog in het Engelsch voorgelezen. Vervolgens aan een door het stedelijk bestuur van Southampton gegeven feestmaal aanzittende, stelde hij eenen toast in op » den voorspoed, de magt en grootheid van Engeland, het verhevene voorbeeld van alle vrije, werkzame en nijvere natien."

De graaf Apponyi Oostenrijks gezant, welke den Aartshertog vergezelde, voerde aan dat feestmaal ook het woord en zeide: » Het doet het hart van elken Oostenrijker goed, wanneer hij eenen Engelschman zijn land goeds hoort toewenschen. Niet alleen de herinnering aan vele vroeger gezamenlijk doorgestane worstelingen behoort de twee landen onderling te verbinden, maar ook zekere onloochenbare overeenkomst in volksaard, in denkwijze en streven. Den Keizer, mijnen meester, ten hove uwer algemeen geëerde Koningin vertegenwoordigende, heb ik gelukkig dikwerf de gelegenheid gehad om in de onderscheidene klassen der maatschappij alles gade te slaan wat in Engeland zoo groot is. En alsdan den blik weder op Oostenrijk slaande, zie ik aldaar met trots veel van denzelfden aanleg voor braafheid en grootheid, en ik wil hierbij voegen, voor vrijheid. Die Oostenrijkers, welke met dit land bekend zijn, vleijen zich met de gedachte, dat hun land te eeniger tijd meer dan eenige andere staat van het vaste land het evenbeeld van Groot-Britannie zijn zal. Ik voor mij, mijne heeren, beken, dat mijne hoop op eene nog naauwer vereeniging onzer landen berust op het feit, dat al hunne belangen eenzelvig zijn. Het is schier onmogelijk, zich eenig geval voor te stellen, waarin de belangen van Engeland en die van Oostenrijk onderling zouden strijden. Oostenrijk en Engeland zijn als 't ware geschapen om elkanders bondgenooten te zijn."

ITALIE.

De heer Bowyer, een Iersch parlementslid, welke in het Lagerhuis telkens voor den Roomschen Stoel en tegen de Sardinische staatkunde pleit, heeft het volgende schrijven, gedagteekend den 12den dezer, aan lord Palmerston gerigt en in de Londensche *Times* doen plaatsen.

» Mylord, daar het Parlement niet meer zitting houdt, gevoel ik mij verpligt uwe aandacht te vestigen op de volgende feiten betreffende de dwingelandij, waaronder het koningrijk der Beide Sicilien gebukt gaat.

» Den 1sten dezer zijn 64 personen, aangegeven als legitimisten, te Napels vermoord. De kardinaal Riario Sforza, de aartsbisschop van Napels, die wegens zijne vorstelijke liefdadigheid en zijne zelfopofferende zorg voor de zieken en armen tijdens het heerschen der cholera te Napels de tweede Sint Borromeus wordt genoemd, is met geweld uit het koningrijk verwijderd. Veertig geestelijken, waaronder vier bisschoppen, deelden in hetzelfde lot. Die eerwaardige ballingen werden door eenen volkshoop, bestaande uit huurlingen der politie, bij hun vertrek beschimpt. Het volk stortte tranen, toen zijn heilige bisschop afscheid van hetzelve nam. Het in hechtenis nemen en het schrikbewind duren voort, en de gevangenissen zijn vol slagtoffers van de Sardinische dwingelandij. Den 2den dezer werden twee vrouwen van fatsoenlijken stand op straat in hechtenis genomen. De uitgevers van vier dagbladen zijn zonder inachtneming van den wettelijken vorm in de gevangenis geworpen, en de verdere verschijning hunner dagbladen verboden.

» Intusschen gaan de Sardinische troepen voort, de provincien te overheeren, overal brand stichtende, plunderende en moordende."

Ten bewijze van dit laatste vermeldt de heer Bowyer een aantal feiten, welke naar zijne verzekering zeer onlangs in de Napelsche gewesten zouden voorgevallen zijn, en hij vervolgt aldus: » Op Sicilie is de bevolking zoo vijandig tegen het indringende gouvernement, dat de ministerieel gezinde parlementsleden de stoomboot, waarmede zij na de sluiting der zitting uit Turyn te Palermo terug kwamen, niet durfden verlaten, dewijl hun van de zijde der bevolking te kennen gegeven werd, dat hun leven niet veilig zou zijn indien zij aan land kwamen.

» Dat zijn de belangrijkste feiten van de jongste dagteekening. Het gansche koningrijk verkeert in regeringloosheid en opstand; en met onbeperkte volmagt en 80,000 man troepen is Cialdini niet in staat geweest de zaken in zijne magt te krijgen. De oorzaak is, dat het meerendeel der natie hare onafhankelijkheid en haar regt, om door haren regtmatigen Koning te worden geregeerd, handhaven wil.

» Voor dezen staat van zaken is het Britsche gouvernement aansprakelijk, dewijl het de Sardiniers in hunne overweldigingen heeft ondersteund; en wanneer ons Parlement weder zamen komt, zullen Harer Majesteits ministers ter verantwoording worden geroepen wegens de misdaden der Sardiniers in zuidelijk Italie, en wegens de verdrukking des volks onder de bloeddorstige dwingelandij van Cialdini en Pinelli."

De Londensche *Times* en andere dagbladen, welke met Italie's eenheid dweepen, beweren dat de opgaven van den heer Bowyer onwaar of overdreven zijn.

— Te Rome werd, blijkens berigten uit die stad van den 10den dezer, in onderscheiden kringen verzekerd, dat Keizer Napoleon zijne toestemming tot de zending van den generaal Cialdini naar Napels had gegeven, doch onder verklaring dat hij dit als de laatste proefneming van het Sardinische gouvernement beschouwde, en dat hij, indien het dien generaal niet gelukte de orde te herstellen, Fransche troepen naar Napels zou zenden.

— De berigten uit Turyn van den 14den dezer melden dat het Sardinische gouvernement in de Vereenigde Staten het bouwen heeft aanbesteed van twee geblindeerde fregatten, welke ieder zes millioen francs zullen kosten.

NOORD-AMERIKA.

De generaal M'Clellan, de nieuwe opperbevelhebber van het leger der Unie in Virginia, heeft het bevel aanvaard met eenen maatregel tot wering der in het legerkamp heerschende wanorde; hij heeft namelijk

aan de officieren en manschappen verboden zich uit het kamp naar Washington te begeven anders dan wegens dienstzaken of dringende redenen en met schriftelijke vergunning van den bevelvoerenden officier der brigade.

De conventie, of buitengewone volksvertegenwoordiging, welke in den staat Missouri onlangs is bijeen gekomen, heeft blijkens de berigten uit New York van den 3den dezer, den gouverneur van den Staat, eenen voorstander van de afscheiding, afgezet en eenen voorstander der Unie voorloopig benoemd om hem te vervangen.

De generaal Wise, welke zich tot nog toe met eene afdeeling separatistische troepen in het westelijk gedeelte van Virginia had staande gehouden, maar er de meerderheid der bevolking tegen zich had, was volgens de jongste berigten begonnen die landstreek te ontruimen.

Het gouvernement der Unie heeft, naar uit Washington gemeld wordt, van de Mexicaansche regering vergunning bekomen om troepen in de Mexicaansche haven Guyamas, op de kust der Stille Zuidzee, aan land te zetten en over het Mexicaansche grondgebied tegen de afvallige Staten te doen oprukken.

— De correspondent, welke door de Londensche *Times* onlangs naar de Vereenigde Staten is gezonden met bijzonderen last om er de tegenwoordige krisis en den strijd tusschen het Noorden en het Zuiden gade te slaan, zegt in een schrijven uit Washington van 29 Julij jl.: » Er is eene groote verandering gekomen in de inzigten van die leden of dat lid des kabinets, welke geacht werden het middel tot herstel der Unie in eenen oorlog tegen Engeland te zoeken. Men toont zich hier thans zeer gezind om de vriendschap met ons aan te kweeken, niet door het opofferen van eenig beginsel, maar door het aannemen van eenen kalmen, billijken en waardigen toon, welke aan het Britsche ministerie van buitenlandsche zaken zal worden gewaardeerd. Waarschijnlijk zullen wij niet veel meer hooren van de onverwijlde inlijving van Canada bij het grondgebied der Unie, waarmede wij werden bedreigd, noch van den inval van 750,000 Noord-Amerikaansche soldaten, waarop ons onlangs vooruitzigt werd gegeven.

» Doch zijn hier zoo aangename veranderingen in de diplomatieke wereld en in de dagbladpers merkbaar, niets dergelijks kan er betrekkelijk de handelszaken worden gemeld. In tegendeel de bepalingen van het zoo onvrijgevige tarief zijn door de daarin nu tot stijving der schatkist gebragte wijzigingen nog drukkender voor het handelsverkeer met het buitenland geworden.

» De gezant van Frankrijk bij de Unie, de heer Mercier, een man van bekwaamheid en geestkracht, houdt het, naar men zegt, voor zeker, dat de aangevangen strijd niet den uitslag kan hebben, dien het Noorden wenscht.

» De heer von Stöckl, de gezant van Rusland alhier, is, naar men gelooft, van dezelfde meening. De laatst genoemde diplomaat heeft langen tijd in Amerika geleefd, is met den volksgeest, de instellingen en de staatsmannen van dit land bekend, en is zelf een schrander en scherpzinnig man."

NASCHRIFT.

Turyn, 16 Augustus. Gisteren is de Napoleonsdag te Napels op luisterrijke wijze gevierd.

Volgens geruchten is het met het huis Talabot gesloten contract verbroken, en zal met den aanleg van spoorwegen voor rekening van den staat een begin worden gemaakt.

Napels, 16 Augustus. Ponte Landolfo en Casalduni zijn door de troepen stormenderhand ingenomen; de bewoners zijn gevlugt. Cantalupo is door roovers geplunderd, die ook de archiven der regtbank verbrand hebben.

Een gedeelte van het Britsche eskader is van Malta alhier aangekomen.

Turyn, 16 Augustus. Het gerucht is in omloop dat Cialdini, benevens de heeren Cantelli, die hem als raadsman toegevoegd is, en de Blasio, secretaris van het stadhouderschap voor de binnenlandsche aangelegenheden en de politie, gelijktijdig hun ontslag genomen hebben, en dat er eene wijziging van het ministerie op handen is. De aftreding van de heeren Cantelli en de Blasio schijnt zeker te zijn.

Volgens berigt uit Rome is het nationale feest der Franschen gisteren ook daar met luister gevierd.

Weenen, 16 Augustus. Uit Ragusa wordt gemeld dat 2000 oproerige Bosniers en Montenegrijnen eenen aanval op Trebigne bereidden, en reeds tot boven Niksick waren doorgedrongen.

New-York, 8 Augustus, (R. A). De verkiezingen voor de wetgevende vergadering in Kentucky zijn in den zin van het behoud der Unie uitgevallen.

Het Congres heeft eene wet aangenomen, waarbij de negers, die in de militaire of zeedienst der Separatisten gevonden worden, voor vrij worden verklaard; daarna heeft het zich verdaagd.

De nieuwe gouverneur van Missouri heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij bescherming beloofd wordt aan degenen die zich aan de bondsregering onderwerpen. Men verzekerde dat de Separatisten eenen aanval op St. Louis voorbereidden. Eene hunner afdeelingen onder den generaal Mac Culloch was door de bondstroepen geslagen. Even zoo was een aanval der Separatisten op het kamp der bondstroepen bij Athene in Missouri met verlies afgeslagen.

Weenen, 17 Augustus. Een dagblad hetwelk aan het ministerie tot orgaan dient, wederspreekt de geruchten, volgens welke in zeker geval een ander regeringsstelsel aangenomen en de zamenstelling des kabinets veranderd zou worden. Het zegt, dat in tegendeel de hoofden des kabinets en de Hongaarsche hofkanselarij het omtrent de zaken van Hongarye volkomen eens zijn.

Uit Agram is berigt ontvangen dat het voorgestelde vertoog aan den Keizer, wegens de wederoproeping van de afgevaardigden der militaire grensdistricten en wegens de uitbreiding van het gebied der Kroatische vrijhavens, door den Landdag is aangenomen.

De dwangmaatregelen ter inning der belastingen zijn, naar verzekerd wordt, tot het midden van September geschorst.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's Gravenhage, *den 17den Augustus* 1861.

Het bijvoegsel tot deze courant behelst een verslag van het verhandelde in de zitting der Eerste Kamer van heden.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Augustus.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen	In 24 uren: gevallen
17	Boven-Rhijn.	*Keulen*,	+ 38.18	+ 2.33	8 ure	„	0.04
16	Waal.	*Nijmegen*,	+ 8.50	+ 2.28	8 „	„	0.08
16	Neder-Rhijn.	*Arnhem*,	+ 8.60	+ 1.69	8 „	„	0.06
16	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 9.07	+ 1.70	8 „	„	0.06
17		*Maastricht*, (brug)	+ 42.49	+ 0.29	8 „	„	„
17	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.71	„	8 „	0.01	„
16		*Grave*,	+ 5.31	+ 0.46	8 „	„	0.08
16	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.79	„	10 u. 45 m.	0.20	„
		L. W.	— 0.33	„	7 u. 15 m.	0.38	„

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

AANBESTEDING VAN PAPIER.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, zal, op Woensdag den 21sten Augustus 1861, des middags ten twaalf ure, in een der vertrekken van het locaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, onder deszelfs nadere goedkeuring, in het openbaar aan de minst inschrijvenden doen Aanbesteden:

de Levering van het Papier in onderscheidene soorten, benoodigd voor de dienst der Algemeene Lands-drukkerij, gedurende de jaren 1862 en 1863.

De Monsters van het gemelde Papier, de Voorwaarden der Aanbesteding en het Model-inschrijvingsbiljet liggen ter inzage in het locaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken, en in de localen van de Gouvernementen in de respective provincien, en zijn kosteloos voor de belanghebbenden te verkrijgen bij den Directeur der Algemeene Lands-drukkerij.

's Gravenhage, den 11den Julij 1861.

S. van Heemstra.

MINISTERIE VAN MARINE.

Aanbesteding van 200,000 Nederlandsche ponden Grove Maatkolen voor de Directie der Marine te Willemsoord en van 450,000 Nederlandsche ponden Grove Maatkolen voor de Directie der Marine te Vlissingen, waarbij de Gegadigden, des verkiezende, kunnen tegenwoordig zijn.

De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op Woensdag den een en twintigsten Augustus 1861, aan de minst aannemende te doen Aanbesteden de levering van:

voor de Directie der Marine te Willemsoord:

1. 200,000 Nederlandsche ponden Grove Maatkolen;

voor de Directie der Marine te Vlissingen:

2. 450,000 Nederlandsche ponden Grove Maatkolen,

Brengt ter kennis van de Gegadigden, dat de inschrijvingsbiljetten, op gezegeld papier geschreven, vóór of uiterlijk op Woensdag den een en twintigsten Augustus 1861, des middags vóór twaalf ure, franco aan het Departement van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd, en welke inschrijvingsbiljetten zullen moeten worden ingerigt volgens de algemeen bekende voorwaarden.

De conditien, waarop deze Aanbesteding zal geschieden, liggen ter lezing aan het Departement van Marine te 's Gravenhage, bij de Directien der Marine te Willemsoord, te Amsterdam, te Hellevoetsluis en te Vlissingen, ten Burele van de Commissarissen des Konings in de provincien Noordbrabant, Gelderland en Overijssel en ter Secretarie van de Gemeentebesturen te Rotterdam en te Dordrecht.

's Gravenhage, den 10den Augustus 1861.

W. C. J. Huyssen van Kattendijke.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te 's Bosch zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

het herstellen der afsluiting om het Groot Tuighuis, onder het beheer der Genie te 's Bosch.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Maandag den 19den Augustus 1861, des morgens ten elf ure, in het Café-restaurant bij L. Cordens, te 's Bosch, alwaar van den 12den Augustus het Bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen verkregen worden bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te 's Bosch.

Het gedrukt Bestek van dit werk zal van den 12den Augustus 1861, bij de heeren Lutkie en Cranenburg, Boekhandelaars te 's Bosch, voorwaardelijk verkrijgbaar zijn.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** De ondergeteekende, benoemd bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te 's Gravenhage, Kamer van Vacantie, in dato 2 Augustus 1861, tot Curator in de onbeheerd verklaarde Nalatenschap van den Weledelen Heer *Jacobus Everardus Josephus van den Berg*, in leven Hoofdonderwijzer aan de Akademie van Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen te 's Gravenhage, aldaar gewoond hebbende en den 20sten Julij 1861 overleden, roept bij deze op degenen welke als Erfgenamen

aan den Overledene tot zijne Nalatenschap vermeenen geregtigd te zijn, ten einde hunne bewijzen deswege in te leveren. Voorts worden allen, welke iets verschuldigd zijn aan of te vorderen hebben van gemelde Nalatenschap, of Goederen of Papieren onder hunne berusting mogten hebben, die Nalatenschap concernerende, verzocht daarvan opgave of betaling te doen vóór of uiterlijk op den eersten October aanstaande, ten huize van den ondergeteekende, Zuidwal, n°. 68.
's Gravenhage, 17 Augustus 1861.

P. Anderson.

*** Bij Acte, op den 31sten Julij en den 6den Augustus 1861 voor den te Schiedam gevestigden Notaris Mr. *K. A. Poortman* verleden, behoorlijk geregistreerd, hebben de Heeren *Jan Vrijland*, zoo voor zich in privé, als voor zijne Vennootschap onder de Firma *» Vrijland en de Groot"*, *Leonardus Arnoldus Rebers*, voor zijne Vennootschap onder de Firma *» van Dijk, Rebers en Compagnie"*, *Johannes Paulus Theodorus Vincent*, *Jan Houtman*, *Arnoldus Rebers*, handelende onder de Firma: *» A. Rebers en Compagnie,"* *Josephus Johannes van Otterdijk*, voor zijne Vennootschappen onder de Firma's *» J. M. van Otterdijk en Zoon* en *P. J. van Ottendijk en Compagnie,"* *Johannes Petrus van den Hoogen*, voor zijne Vennootschap onder de Firma *» van den Hoogen en Compagnie,"* *Theodorus van Dijk*, eerstelijk voor zijne Vennootschap onder de Firma *» van Dijk en Compagnie,"* en ten andere voor zich in privé, *Theodorus Petrus Jansen*, *Gabriel Post Uiterweer*, handelende onder de Firma *» G. Post Uiterweer en Compagnie"*, *Alexander Johannes Bronkhorst*, voor zijne Vennootschap onder de Firma *» Bronkhorst en Compagnie,"* *Nicolaas Tak*, *Jacob Tak*, *Cornelis Gips* Albertuszoon, voor zijne Vennootschap onder de Firma *» A. F. Pigeaud,"* *Arnoldus Adrianus Johannes Beukers*, *Arij Cornelis Ris*, *Johannes Henricus Ris* Hendrikszoon, *Elizabertus Henricus Ris*, *Adrianus Dirkzwager*, voor zijne Vennootschap onder de Firma *» M. Dirkzwager,"* *Johannes Simon Meyster*, *Jacobus Gerardus Roodenburg*, *Sebastianus Linnenbrink*, *Lambertus Vincent*, *Adrianus Rijnbende*, *Jacob Blonk* Paulus-Marinuszoon, *Jacob Leendert Gouka*, *Johan Frederik Legner*, *Cornelis van Katwijk* Dirkszoon, *Pieter Verbaan* en *Kornelis Johannes van der Drift*, allen Branders, wonende te Schiedam, met uitzondering van den laatstgenoemde, die te Vlaardingen woonachtig is, voor den tijd van vijf jaar, aanvang genomen hebbende den eersten November laatstleden en eindigende met den een en dertigsten October achttien honderd vijf en zestig, eene Vennootschap aangegaan tot het drijven van Handel in Branders-gist met al hetgeen daartoe behoort, welke, onder de Firma van: *Vrijland van den Hoogen, en Compagnie*, gevestigd zal zijn te Schiedam; met bepaling:

1°. dat het dagelijksch bestuur daarvan zal zijn opgedragen aan vijf, telken jare in de maand Januarij te benoemen Deelgenooten, die ieder de bevoegdheid zullen hebben tot het teekenen van de Firma der Vennootschap, uitgezonderd alleen in de gevallen, waarin:

a. te haren laste geld ter leen genomen of borgtogt mogt gesteld worden, als wanneer de onderteekeningen van al de Bestuurders vereischt worden;

b. verbindtenissen voor langeren tijd dan drie maanden worden aangegaan, in welk geval de schriftelijke bewijzen daarvan door ten minste drie Bestuurders onderteekend moeten worden; en

c. handelspapier op den kassier der Vennootschap wordt uitgegeven; zullende daarop geene betaling mogen geschieden vóór de ontvangst van eenen adviesbrief, insgelijks door ten minste drie Bestuurders onderteekend.

2°. dat genoemd bestuur in het bijzonder belast zal wezen met het, des noodig, koopen en het verkoopen van Gist, het doen van alle ontvangsten en uitgaven van geld, het trekken, endosseren, accepteren en disconteren van alle handelspapier, het huren van onroerende goederen, het optreden in regten voor de Vennootschap, zoo eischende als verwerende, het doen ten uitvoer leggen van vonnissen, zelfs bij geregtelijken verkoop van vaste goederen en lijfsdwang, het aangaan van accoorden in faillissementen en eindelijk met de vereffening van de zaken der Vennootschap bij hare ontbinding;

3°. dat ten opzigte van eene branderij, die verkocht wordt, de Vennoot-verkooper zal moeten zorgen, dat de Gist, welke daarin vervaardigd wordt, tot den eerstvolgenden eersten Januarij of eersten Julij aan de Vennootschap worde geleverd;

4°. dat, wanneer één der Vennooten eene Vennootschap aangaat met iemand die geen Deelgenoot der onderwerpelijke maatschappij is, de Branderijen van eerstgemelde Vennootschap, zoowel die waarmede zij reeds van haren aanvang af mogt werken, als die welke zij later mogt verkrijgen, aan de bepalingen der voormelde Acte van Vennootschap onderworpen zullen zijn;

5°. dat, door het overlijden van een der Vennooten, de Vennootschap niet zal worden ontbonden, maar voortgezet, hetzij met de Weduwe van den overledene of één van diens bloed- of aanverwanten in de regte nederdalende lijn, hetzij door de overgebleven Deelgenooten onderling, die alsdan het regt zullen hebben om dezelfde Firma, waarop zij tot dien tijd toe gehandeld hebben, te blijven voeren, al ware het ook, dat daarin de naam des overledenen Deelgenoots voorkwam, en daarenboven alle goederen, vorderingen, regten en andere bezittingen der Vennootschap aan zich behouden, terwijl de Weduwe of Erfgenamen des overledenen daarentegen niets anders zullen kunnen vorderen dan eene uitkeering in geld van de waarde des aandeels van hunnen Echtgenoot of Erflater, zoo als die blijken zal uit de eerstvolgende balans na zijn overlijden, ingevolge de bepalingen van voormelde Acte van Vennootschap, opgemaakt;

6°. dat met eene gelijke uitkeering in geld ook de overige Deelgenooten zullen kunnen volstaan jegens hunnen Mede-vennoot, of diens regthebbende, die failliet verklaard is, of door ontzetting van zijn deelgenootschap of andere oorzaak heeft opgehouden Lid der Vennootschap te zijn; zullende in dat geval de sub 5°. vermelde bepaling te zijnen opzigte worden toegepast, als of hij overleden ware op het tijdstip, waarop zijn lidmaatschap is geëindigd.

*** Bij Acte, op den 13den Augustus des jaars 1861 te Amsterdam onder de hand geteekend en aldaar geregistreerd, is door ons ondergeteekenden *Abraham Mulder* Pieterszoon, Koopman in Brandstoffen, en *Johannes Hendrikus Mulder*, zonder beroep, wonende beiden te Amsterdam, aangegaan eene Vennootschap betrekkelijk den Handel in Brandstoffen, onder de Firma *Am. Mulder en Zoon*, die door de beide ondergeteekenden zal worden geteekend, doch voor geene andere dan de Vennootschap betreffende zaken, en zulks voor den tijd van twee jaren en zes maanden, welke gerekend worden aanvang genomen te hebben op primo Julij dezes jaars 1861, en eindigende, indien zes maanden bevorens opzegging mogt plaats hebben, op ultimo December 1863, terwijl, geene opzegging plaats hebbende, de Vennootschap telkens van jaar tot jaar zal worden gecontinueerd, of, in geval van overlijden van een onzer gedurende het bestaan der Vennootschap, dezelve zal ophouden met ultimo December eerstvolgende op het overlijden, blijvende de reeds vroeger door den eerst-ondergeteekende aangegane Vennootschap den Handel in Brandstoffen onder de Firma *Bijlsmit en Cie.*, betreffende, geheel afgescheiden van de Vennootschap van ons ondergeteekenden.

Am. Mulder.
Js. Hs. Mulder.

*** Bij Acte, den 13den Augustus 1861 voor den Notaris *G. J. C. van Vlaanen* te Amsterdam verleden, is de Vennootschap tusschen *Louis Lupicien Hugues*, Fabrikant te Leiden, en *Carolus Petrus Homeijer*, Commissionair te Amsterdam, omtrent het fabriceren van Hoeden en den Handel in Hazen- en Konijnenvellen, onder de Firma *L. Hugues & C°.* binnen de stad Leiden gevestigd, Ontbonden, onder voorwaarden: dat de Vennootschap met 1 Januarij jl. zal beschouwd worden te zijn opgehouden; dat de liquidatie der nog openstaande zaken aan den Vennoot *Louis Lupicien Hugues* zal zijn opgedragen, dewelke het regt heeft om de Firma *L. Hugues & C°.* te blijven voeren, zonder dat daarbij *Carolus Petrus Homeijer* zal zijn geïnteresseerd of daardoor zal zijn verbonden.

*** Ter voldoening aan Art. 31 van het Wetboek van Koophandel wordt bekend gemaakt, dat bij Notariele Acte, op den 16den Augustus 1861 te Rotterdam gepasseerd, tusschen de ondergeteekenden *Eelco Ciperus Bisschop* en *Albrecht Johannes Metsch*, Commissionairs, wonende te Rotterdam, met onderling goedvinden is overeengekomen om de tusschen hen bestaande Vennootschap, tot uitoefening van den Commishandel met al hetgeen daartoe behoort, onder de Firma van *Bisschop en Metsch*, te Ontbinden met den 16den Augustus 1861, met bepaling dat de Liquidatie der Vennootschap door den Eerst-ondergeteekende zal geschieden.

E. C. Bisschop.
A. J. Metsch.

OPROEPING VAN ERFGENAMEN.

De Executeur-Testamentair ten Boedel en Nalatenschap van wijlen den heer *J. B. de Meijen*, overleden te Sas van Gent den 3den Augustus 1861, roept op al degenen die regt van Erfgenaamschap in deze Nalatenschap vermeenen te hebben, met uitnoodiging om vóór den 1sten October 1861 hunne regten te bewijzen ten kantore van hem Executeur *J. B. Kieboom*, Secretaris te Westdorpe.

ONBEHEERDE NALATENSCHAP.

Allen, die iets te vorderen hebben van, meenen aanspraak te kunnen maken, op, of iets verschuldigd zijn aan de onbeheerde Nalatenschap van Jufvrouw *Maria Geertruida Blancke*, laatst gewoond hebbende te Amsterdam op het Beggijnhof, en den 15den Januarij jl. aldaar overleden, worden verzocht, vóór 1°. September e. k. opgave, mededeeling of betaling hiervan te doen ten Kantore van den ondergeteekende (Bloemmarkt bij de Stilsteeg, F 181), die door de Arrondissements-regtbank alhier tot Curator in gemelden vacanten Boedel is benoemd.
Amsterdam, 16 Augustus 1861.

De Curator,
Mr. J. A. N. Travaglino.

AANBESTEDING.

Op Woensdag, den 11den September 1861, des namiddags ten drie ure, zal door Heeren Regenten van het Burgerweeshuis en de Fundatie der Vrouwe van Renswoude, te 's Gravenhage, binnen het Burgerweeshuis, in het Hooge Westeinde, worden Aanbesteed:
het grootendeels afbreken, verbouwen en vergrooten van het voornoemde Weeshuis enz.
De Aanbesteding geschiedt alleen door inschrijving.
Het Bestek en Voorwaarden, benevens de Teekeningen der genoemde verbouwing enz., liggen ter inzage in meer genoemd Weeshuis, van den 20sten Augustus tot den achtsten September 1861, van des morgens negen tot twaalf ure, en des namiddags van een tot vijf en een half ure. Op franco aanvrage zijn aldaar bestekken verkrijgbaar tegen f 1.50.
De Inschrijvingsbiljetten moeten op den dag der aanbesteding, des namiddags vóór een ure, bezorgd zijn in het voornoemde Weeshuis.
Inlichtingen op franco aanvrage te bekomen bij den Architect E. Saraber, Heerengracht, aldaar.
's Gravenhage, den 17den Augustus 1861.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Zaturdag 17 Augustus 1861.

Amsterdam.

	pCt.			
Nederl. Werkelijke Schuld.	2½	68 11/16	—	—
Dito dito	3	—	—	—
Dito dito	4	98 15/16	—	—
Handel-maatschappij . . .		—	—	—
Spanje	1¾	42 1/8	42 1/4	42 1/4
Binnenlandsche nieuwe .	3	47 3/8	47 5/8	47 3/8
Portugal, oude.	3	46 11/16	46 3/4	—
Rusland, oude	5	102 3/4	—	—
Nieuwe	5	—	—	—
Hope	4	75 3/8	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito, 5de serie	5	83	—	—
Dito, 6de serie	5	94 3/4	—	—
Leening 1860	4½	89 3/4	—	—
Oostenrijk, Metalliek . .	5	46 7/16	46 9/16	—
Dito	2½	—	—	—
Zilveren	5	69	—	—
Nationalen	5	55 1/16	55 3/16	55 1/8

Londen, Consols. . . .	90 3/4	Antwerpen, Metalliek. .	57 5/8
Spanje	—	Spanje	—
Parijs, Fr. rente . . .	68.40	Weenen, Metalliek. . .	67.90
Spanje	48 3/4	Wissel Londen. . . .	138.00

PRIJS-COURANT,

opgemaakt en uitgegeven den 12den Augustus 1861.

op last van Zijne Excellentie den Heer Minister van Finantien, door de beëedigde Makelaars G. A. van der Voort, A. Craandijk, P. J. A. Sundo T. J. B. Westerwoudt, P. E. H. Praetorius, J. H. Roelofsz, D. Reul Koopman, G. van der Weyden Jr. en L. H. Weetjen, ter voldoening a het bepaalde bij art. 23, lit. D, der wet van den 13den Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 36), tot regeling der waarde van de zaken onder n°. 1 van art. dier wet omschreven, behoorende tot nalatenschappen waarvan het regt van successie en van overgang verschuldigd is.

NB. Van de Effecten, achter welke in de kolom van den interest niets ingevuld is, wordt op de memorie van aangeving geen interest gebragt, aan de te goed zijnde dividenden onder de getaxeerde waarde begrepen zijn, uitgezonderd de actien der *Nederlandsche Bank* en de aandeelen in *Nederlandsche Handelmaatschappij*, waarbij, ofschoon onbepaalde dividenden gevende in den handel *eene rente* berekend wordt

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	INT. PCT.	WAARDE.
BINNENLANDSCHE EFFECTEN.		
Inschrijving en Certificaten Werkelijke Schuld	2½	63¾ pCt.
Dito en dito	3	76 »
Dito en dito	4	99 »
Obligatien, ten laste der Oost-Indische bezittingen	4	97 »
Schuldbek. Amort. Syndicaat.	3½	92 »
STAD AMSTERDAM.		
Schuldbekentenissen 1829.	5	100¾ »
Losrenten 1845 en 1856	4	99 »
Recepiss. Schuldb. Leen. 1861	3½	85 »
STAD MIDDELBURG.		
Obligat. genegotieerd à 3 pCt.	½	10 »
PARTICULIERE BINNENLANDSCHE NEGOTIATIEN.		
Actien in de Nederl. Bank (rente 4 pCt. sedert 1e. April 1861)	....	179 »
Aandeelen in de Nederlandsche Handelmaatschappij (rente 4½ pCt. sedert 1 Julij 1861)	....	133¼ »
Dito, Amsterd. Entrepôt-Dok.	4½	102 »
Aandeelen, Hollands. IJzeren Spoorwegmaatschappij	....	90 »
Leening, dito A°. 1844, 1847 en 1860	4½	100 »
Obligatien, Nederlands. Rhijn-Spoorwegmaats. A°. 1838.	4½	104 »
Aandeelen in de Assur.-Comp te Amsterd., Direct. *H. van den Broeke* en *B. J. Momma*		350
Aandeelen in de Nederl. Assur.-Compagnie te Amsterdam, Direct. *J. Spengler* en *H. F. de Waal.*		160
Aandeelen in de Brand-Maatsch. te Amst., Direct. *C. M. P. ten Sande* en *Jan Jarman*		200
Aandeelen in de Amsterd. Brand-Assurr.-Comp., Direct. *Ed. Croese* en *C. A. Hekman.*		222 »
Aandeelen in de Amsterd. Brand-Societeit, Direct. *L. H. Lankhorst* en *A. Ravesteyn*		137
Aandeelen in de Holl. Brand-en Levensverz. Societeit, Dir. *J. Zuyderhoff* en *T. Zuyderhoff Jz.*		140
Aandeelen in de Amsterd. Zee- en Brand-Assurrantie-Maatschappij, Directeur *A. C. Bouman.*		173 »
Aandeelen in de Brandgevaar-Maats., Dir. *J. H. Lugt* en *H. Salm*		130 »
Aandeelen in de Brand-Assurrantie-Maats., Direct. *J. T. van Bosse*		145 »
Aandeelen in de Holl. Societ. van Levensv.-Direct. *P. Langerhuizen.*	4	225 »
BUITENLANDSCHE EFFECTEN.		
ENGELAND.		
Het divid. vervalt.		
Actien in de O.-I. Compagnie, Januarij en Julij	....	218 »
Dito, in de Bank, April en Oct.	....	234 »
Gereduceerde 3 pCt. Annuiteiten, April en October	....	89¼
Geconsolideerde 3 pCt. dito, Januarij en Julij	....	89¾
(Het L. st. te rekenen à f 11 82^{5}).		
RUSLAND.		
Obligatien bij *Hope* en *Comp.* neg. 1798 en 1816	5	102¾ »
Dito bij dito 1828 en 1829	5	101½ »
1) Inschrijving op het Grootb. in assignaten	6	57 »
1) Certificaten van dito, diverse admin.-kantoren te Amsterd.	6	57 »
2) Inschrijvingen en certific. in zilver	6	98½ »
2) Idem 3de en 4de serie A°. 1831 en 1833.	5	82¼ »
2) Certificaten, administratie Hamburg A°. 1820	5	82½ »
2) Certific. admin. Amsterdam.	5	81½ pCt.
2) Oblig., te Lond. neg A°. 1822	5	93 »
3) Dito » dito » » 1850	4½	89½ »
3) Dito » dito » » 1859	3	60 »
3) Dito bij *Hope & C°.* » 1860	4½	89¾ »
2) Inschrijving en certificaten bij *Hope & C°., c. s.*	4	76 »
2) Dito en origin. bewijzen van inschrijving van de 2de, 3de, 4de en 5de Leening	4	75¼ »
2) Dito en dito 5de serie A°. 1854	5	82¾ »
2) Dito 6de serie » 1855	5	94¾ »
Aandeelen in de groote maatschappij der Russische spoorwegen à 125 Z. R. of f 236.	....	f 197.00
2) Russ. spoorweg oblig. 1858	4½	75 pCt.
POLEN.		
2) Schatkist-Oblig., Neg. 1841	4	76½ »
Aandeelen Neg. 1835 à Flor. 500 à 4 pCt.	....	f 164.00 »
OOSTENRIJK.		
Obligatien op de Weener Bank, genegotieerd bij *Goll* en *Comp.*	5	53 pCt.
Dito, idem idem	4½	44½ »
Dito, idem idem	4	42 »
4) Dito, supplem. letter G.	4	41½ »
4) Certificaten van originele Weener Stads-Bank-Obligat. bij *Goll* en *C°.*	2½	37 »
4) Oblig. Weener Met., div. dat.	5	46 »
4) Dito idem idem	4½	40 »
4) Dito idem idem	4	33½ »
4) Dito idem idem	3	25½ »
4) Dito idem idem	2½	24 »
4) Dito idem idem	1	9¼ »
4) Dito rente, betaalb. te Amsterdam in zilver 1849, 1851, 1854	5	69 »
4) Dito Nationale betaalbaar te Weenen in specie	5	54¾ »
Aandeelen in de Oostenrijksche Nationale Bank te Weenen à C. M. fl. 1000.	3	f 634.00
Dito Neg. 1839, 30 Mill. groot C. M. fl. 250	....	» 245.00
Dito Neg. 1854, 50 Mill. groot C. M. fl. 250, à 4 pCt	....	» 190.00
Dito Neg. 1860, 200 Mill. groot O. W. fl. 500, à 5 pCt	....	» 363.00
Fransch-Oostenr. spoorw. obl. bij *Hope & C°.* à frs. 500	....	» 127.00
FRANKRIJK		
5) Inschrijving en certificaten.	4½	89 pCt.
5) Dito en dito.	3	68½ »
Certificaten van actien in de Fransche Bank	....	f 1345.00
BELGIE.		
6) Obligatien, Negotiatie 1838.	3	77 pCt.
6) Dito. 1836.	4	93 »
5) Inschrijving en certificaten.	2½	55 »
5) Obligatien	4½	94 »
PRUISSEN.		
7) Obligatie Neg. 1850, 1851, 1854 en 1856.	4½	100 »
7) Idem 1859.	5	105½ »
Aandeelen A° 1854 à Th. 100 Intr. à 3½ pCt., losbaar met premie	....	f 227.00
7) Idem in de Pruissische Bank.	4½	118 pCt.
SPANJE.		
8) Oblig., A°. 1841, te London.	3	49¾ »
9) Oblig. Binnenl. Schuld	3	47½ »
9) Oblig Buitenl. uitgestelde Schuld 3 pCt. thans	2	42 »
9) Oblig. Amort. Schuld, 2de kl		16¼ »
PORTUGAL.		
3) Oblig., A°. 1853, 100 L. st.	3	47 »
3) Dito, » 1856, 1857 en 1859. 100 L. st.	3	46¼ »
3) Dito, uitgest. Schuld (1863 3 pCt.		39½ »
10) Dito Binnenl. Schuld.	3	43½ »
PAUSELIJKE STAAT.		
5) Oblig., genegot. te Parijs	5	66 pCt.
11) Certificaten bij *J. van Beeck Vollenhoven, c. s.*	5	63 »
SARDINIE.		
3) Obligatien te Londen, 1851.	5	76 »
NAPELS.		
12) Cert. van 5 pCt. Geconsol. Schuld, bij *Lamaison en Bouwer.*	5	69 »
DENEMARKEN.		
Obligatien op de Tollen, Kroonen Leen- en Wisselbank	4	94 »
Dito, idem	3½	82 »
3) Dito, genegot. te Lond. 1825.	3	81¼ »
AMERIKA.		
3) Oblig. van de Citizens Bank in Louisiana, A°. 1836 en 1837.	5	90 »
3) Obligatien van de Bank te Philadelpia bij *Rothschild*	....	73 »
Aandeelen van Amerikaansche Fondsen bij *Hope & C°.*, lit. A.	....	f 900.00
Dito, dito lit. B.	....	» 950.00
13) Certificaten ten laste der Vereen. Staten, bij *Hope & C.* Losbaar na 1867 en 1868	6	85 pCt.
13) Dito, ten laste van Pensylvania bij idem, Losb. na 1862.	5	79 »
13) Obligatien, Illinois Centraal Spoorweg-Maatschappij	7	87 »
MEXICO.		
3) Obligatien, te Londen	3	21¾ *a)* »
BRAZILIE.		
3) Obligat. genegot. te London bij *Rothschild* 1824, L. st. 100.	5	97½ »
3) Dito, idem 1824, L. st. 200.	5	97 »
3) Dito, dito bij *J. L. Goldsmid* 1843, L. st. 100 en 200	5	96½ »
3) Dito, dito bij *Samuel en Philips* 1839, L. st. 100 en 200.	5	96½ »
3) Dito, dito bij *Rothschild*, 1852, 1858 en 1860	4½	86¾ »
ECUADOR.		
3) Obligatien, te London 1855.	1	12¼ *b)* »
VENEZUELA.		
3) Obligatien te London.	3	17¾ *c)* »
3) Idem	1½	9¼ *d)* »
NIEUW-GRANADA.		
3) Oblig. te London 6 pCt., thans	4¼	14 *e)* »
3) Uitgestelde Schuld	1	5⅜ »
PERU.		
3) Obligatien, geneg. te London	4½	96 »

WISSELKOERSEN
te Amsterdam.

Parijs	Kort	f 56,37½	per 40 Kr. van 3 francs.
Hamburg	»	35.25	» 40 Mark banco.
Weenen	6/w.	83.00	» Fl. 100 Oostenr. Währ.
Lissabon.	3/m.	41.25	» 40 Crusados.
Napels.	2/m.	77.00	» 40 Duc. di reg of 176 L.
London	Kort	11.92½	» L. st.
St Peter.	3/m.	1.63½	» 1 Zilveren Roebel.
Madrid	3/m.	2.37	» Piast. van 20 Real. de V.

1. De Roebel . . . . . . te rekenen à f	1.00
2. De Roebel . . . . . . » » »	2.00
3. Het L. st . . . . . . » » »	12.00
4. De Weener Gulden » » »	1.25
5. De Franc . . . . . . » » »	0.50
6. De Franc . . . . . . » » »	0.47½
7. De Thaler . . . . . . » » »	1.80
8. De 85 L. st. . . . . » » »	1000.00
9. Real de Vellon. . . » » »	0.12½
10. De Piaster . . . . . » » »	2.50
11. De 1000 Mill. Reis » » »	2700.00
12. De Scudi . . . . . . » » »	2.50
13. De Lire . . . . . . » » »	0.50
14. De Dollar . . . . . . » » »	2.50

Amsterdam, dato als boven.

a) Onder den koopprijs begrepen 15 achterstallige coupons. *b)* Idem 2 coupons. *c)* Idem 3 coupons. *d)* Idem 3 coupons. *e)* Idem 16 coupons.

Bijvoegsel tot de *Nederlandsche Staats-courant* van Zondag 18 en Maandag 19 Augustus 1861, n°. 195.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 17*den Augustus* 1861.

In de zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van heden zijn voortgezet de beraadslagingen over het wets-ontwerp op de nationale militie.

De Minister van Oorlog beantwoordde den heer Schimmelpenninck van der Oije. Hij besprak in de eerste plaats het stelsel van afkoop, en toonde aan dat al mogt dit oogenschijnlijk goed zijn, het toch nog nadeelig voor het leger werkte. Dit was voornamelijk het geval met betrekking tot de quaestie van de meerdere of mindere gemakkelijkheid van het bekomen van vrijwilligers en van de meerdere of mindere deugdelijkheid der kaders, en tot den afkoop zelven, waardoor de militie, zoo de som daarvoor door ieder betaalbaar was, eindelijk gedeconsideerd zou worden. Uit de elders verkregen ondervinding was voldoende gebleken dat dat stelsel ook daarin mindere goede uitkomsten opleverde. Aangaande de kazernen, waarvan gewaagd was, zeide de spreker dat daaromtrent vele klagten, en niet zonder regt, werden aangeheven, maar dat op dit punt ook veel werd overdreven, zoodat niet alle geruchten ten nadeele volkomen juist waren. Ondertusschen zou hij doen wat hij kon om hierin verbetering aan te brengen, maar dit vorderde tijd. Ten opzigte van de tucht, waarop men gewezen had, was ook hij van oordeel dat men oordeelkundig moest te werk gaan. In de laatste jaren was hierin echter veel verbetering aangebragt; uitzonderingen zouden evenwel ook te dezen aanzien nog wel bestaan. Omtrent het misbruik van sterken drank merkte hij op, dat ook hierin veel vooruitgang en verbetering merkbaar was. Aangaande de verbetering van omgang en verblijf in de kazernen kon hij mededeelen dat ook hierin het mogelijke werd gedaan. Verder was het hem aangenaam te kunnen aankondigen, dat hij, na gehouden overleg en onderzoek met deskundigen, eene voordragt aan Z. M. den Koning had gedaan, strekkende om de bepalingen ten opzigte van hen die handgeld ontvangen hadden en in dienst getreden waren, milder te doen wezen, en ook hun gelegenheid te geven hooger in rang op te klimmen dan nu het geval kon zijn.

Hierna antwoordde de Minister op de aanmerkingen van den heer van Andringa de Kempenaer, en deed dezen opmerken dat de jaarlijksche contingenten, in verband met de bevolking en in vergelijking met andere Rijken, niet als te hoog moest beschouwd worden; voorts, dat in de laatste jaren de contingenten tusschen de acht à negen duizend man waren geweest om in de behoeften te voorzien; ten derde dat de Regering in haar eigen belang niet steeds tot de ligting van het maximum der nu vast te stellen sterkte van de militie zou besluiten, en dat dit punt vooral in verband stond met de hoegrootheid der bataillons, die niet zoo groot moesten zijn dat zij onhandelbaar werden. Ook hij was even als de Minister van Binnenlandsche Zaken er tegen, om in het leger gehuwde plaatsvervangers op te nemen, daar dit tot vele ongeriefelijkheden leidde, en om die reden bevatte de wet eene in dien zin gestelde bepaling. De vraag, of verlofgangers aan de militaire tucht onderworpen waren, moest hij bevestigend beantwoorden. Den heer van Swinderen gaf hij te kennen, dat hij in het door dezen geopperde grondwettig bezwaar niet deelen kon. De afscheiding van leger en militie zou leiden tot desorganisatie, moeijelijkheid van dienst voor de militie, en verhoogde uitgave voor de schatkist van meer dan een millioen gulden. De Grondwet moest op dit punt zoo uitgelegd worden, dat de daartoe behoorende voorschriften uitvoerlijk waren, en dit konden zij niet wezen dan met de bestaande wijze van vereeniging.

De Minister van Marine voerde daarna het woord. Hij was den heer Fransen van de Putte dankbaar voor hetgeen door hem ten voordeele van de zeemagt was gezegd; zullende hij alles aanwenden om den toestand daarvan nog te verbeteren. Ook hij deelde in het gevoelen dat er bij de natie nog vooroordeel omtrent de zeedienst bestond. Deze vond haren oorsprong in de vroeger genomen afkeurenswaardige maatregelen, om oorlogsbodems te bemannen; zijnde daarvoor niet zelden gevangenen gebezigd, waardoor de invoering van strenge tucht noodig was. Die toestand ondertusschen was zeer verbeterd, en er was veel gedaan om het lot van den oorlogsmatroos te verbeteren; het gehalte der personen was mede verbeterd, en een vast corps zeematrozen ingesteld; de lijfstraffen voor dezen waren vervangen door straf van opsluiting, die ook nu op de zeemiliciens toepasselijk zouden zijn. Als een bewijs dat het lot van den matroos veel verbeterd was kon hij aanvoeren de bijzonderheid, dat er nog een groot overcompleet bestond, ten gevolge van de reëngagementen van matrozen; een blijk dat zij zich wèl aan boord gevoelden. — Ook moest hij tegenspreken de bewering dat er een minder goede geest onder de officieren zou heerschen: hij moest in tegendeel verklaren dat, niettegenstaande de drukke dienst, het te verwonderen was dat zoo weinigen de dienst verlieten, waardoor het corps al zeer weinig in getal afnam. De aanmerking, dat ten gevolge van de te geringe oefening aan boord van miliciens, deze ongeschikt voor de dienst zouden zijn, oordeelde hij onjuist, en was overtuigd dat wat de miliciens zouden te doen hebben genoegzaam zou wezen om van hen voldoende diensten te erlangen. Ten laatste moest hij opmerken dat de Grondwet door de bepalingen in de wet aangaande de zeemilitie niet geschonden werd.

De heer Michiels van Kessenich kwam terug op de quaestie van het Limburgsch contingent, en zeide niet te kunnen toegeven dat zijne politieke beschouwingen te dezen opzigte niet bij deze gelegenheid gelden konden. Dat het voor de Limburgers een voorregt zou zijn om bij dat contingent ingelijfd te worden zag hij niet in, daar in moeijelijke omstandigheden en bij buitengewone gebeurtenissen die inlijving voor de ingezetenen dier provincie juist zeer bezwaarlijk zou wezen. Den heer Schimmelpenninck van der Oije deed hij opmerken, dat hij nu niet wilde onderzoeken wie de schuld had van den toestand waarin Limburg zich bevond; Limburg ten minste niet, en daarom moest het de nadeelen daarvan niet ondervinden.

De heer van Nispen van Pannerden voerde daarna het woord en zeide onderzocht te hebben, of de gegeven inlichtingen op de door hem in het midden gebragte bezwaren opgelost waren. Hij verklaarde niet overtuigd te wezen, dat de door de Regering gegeven uitlegging van art. 189 der Grondwet de juiste zou wezen, en daarom zou hij zijne stem aan de wet onthouden.

De heer van Swinderen kwam terug op de door hem geopperde grondwettige quaestie, die hij door de Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Oorlog niet voldoende opgelost oordeelde. Het voorstel van wet kwam hem voor niet overeenkomstig met de Grondwet te wezen, en daarom moest hij het afwijzen.

De heer van Andringa de Kempenaer behandelde kortelijk de door hem reeds aangewezen punten met betrekking tot de definitive vrijstellingen in sommige gevallen, waarbij het te voorzien zou wezen dat de betrokken personen binnen kort van ziekten genezen zouden wezen, en welke aldus, zijns inziens, alleen tijdelijk moesten worden vrijgesteld. Naar zijn gevoelen zou men later tot tijdelijke vrijstellingen moeten terugkeeren, zonder tot afscheiding van ligtingen te geraken.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordde den heer Michiels van Kessenich nader met betrekking tot de quaestie van het Limburgsch contingent, en toonde aan dat art. 121 in dit opzigt zeer voorzigtig was gesteld. De zaak moest eenvoudig in betrekking tot deze militiewet beschouwd worden, en uit dit oogpunt zouden de Limburgsche miliciens niet meer dan anderen bezwaard worden. Ook gaf hij nog een antwoord aan den heer van Nispen van Pannerden met betrekking tot de grondwettige quaestie, en zeide dat in dit opzigt die uitlegging moest gekozen worden, welke de ondervinding geleerd had alleen uitvoerlijk te zijn. Na denzelfden spreker en den heer van Andringa de Kempenaer nog eenige inlichtingen gegeven te hebben over de instelling eener administrative regtsmagt, en de quaestie voortvloeijende uit art. 47, voerde nog de Minister van Buitenlandsche Zaken het woord over de Limburgsche quaestie, en zeide het stilzwijgen dienaangaande niet te willen bewaren, om het denkbeeld niet te doen veld winnen, dat het stelsel van den heer Michiels van Kessenich door de Regering zou beaamd worden. De conclusie van dien spreker achtte hij niet juist te zijn; om die reden herinnerde hij wat in 1839 was geschied, en toonde aan dat de heer Michiels van Kessenich de gebeurtenissen van dien tijd niet juist had voorgesteld. De handelingen van dien tijd wilde hij niet goedkeuren; integendeel erkende hij dat men alstoen ligtvaardig jegens Limburg gehandeld had, en gaarne zou hij er toe bijdragen om de verkeerde handelwijze van dien tijd te vergoeden. Maar dit nam niet weg dat men de zaken moest nemen gelijk zij bestonden, en dien toestand stelde hij in bijzonderheden voor in verband met hetgeen aan de vaststelling van den tegenwoordigen staat was voorafgegaan, en deed den zin uitkomen waarin de toen tot stand gebragte tractaten moesten worden opgenomen. Aan die overeenkomsten konden geene andere uitleggingen gegeven worden, als waarin ook de Grondwet van 1848 was opgesteld. Limburg was alzoo eene Nederlandsche provincie met uitzondering van de betrekkingen tot den Duitschen Bond, maar had daarom geene dubbele verpligtingen, gelijk dan ook nooit het geval was geweest. Nederland had steeds het bewijs gegeven de betrekking tot den Duitschen Bond dragelijk te maken, en dit zou men voortgaan te doen, ook met betrekking tot dit wets-ontwerp, daar van art. 121 2de alinea geen gebruik zou worden gemaakt, dan wanneer dit noodig was; en zulks in verband met de gebeurtenissen van lateren tijd, en om Nederland te behoeden tegen het gevaar van overschrijding van neutraliteit. In dien zin moest dan ook art. 121 opgenomen worden.

De heer Michiels van Kessenich beantwoordde den Minister van Buitenlandsche Zaken en trad in tegenbeschouwingen over de zaak van Limburg. Hij toonde aan dat dit geval op den tegenwoordigen toestand dier provincie geen invloed had kunnen uitoefenen; buiten zijn toedoen was het aan Nederland overgegaan, zonder daarbij in dubbele verhouding te kunnen komen, en hierop kwam het hoofdzakelijk aan. Afzonderlijke verpligtingen konden dien ten gevolge evenmin bestaan voor die provincie; en dit werd genoegzaam bewezen door het leveren van geldelijke bijdragen door Nederland zelf voor Limburg. Deed men dit, dan moest hetzelfde beginsel ook omtrent de levering van het contingent toegepast worden. De bevoegdheid en het regt van de Regering om Limburg daarin alleen te doen deelen, gelijk uit art. 121 blijkt, kon hij niet erkennen, en daarom zou hij tegen de wet stemmen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken beantwoordde nog nader den heer Michiels van Kessenich en verklaarde in de gevoelens van dezen niet te kunnen deelen, waarop de heer Michiels van Kessenich nog antwoordde.

De heer Cremers besprak hetzelfde onderwerp en zeide de eerste te willen zijn, om door middel van afkoop Limburg te ontheffen van den drukkenden last. Maar men kon bij de aanraking, die het gansche vaderland met andere mogendheden had, de bestaande tractaten niet over het hoofd zien; eerst moest de toestand wettig veranderd wezen; want zoo lang dit niet geschied was, mogt men in het belang van Limburg alleen niet, ten nadeele van Nederland, van het bestaande afwijken.

Daarna werd het wets-ontwerp op de nationale militie in stemming gebragt en met 30 tegen 6 stemmen aangenomen.

Voor hebben gestemd de heeren: van Beeck Vollenhoven, Taets van Amerongen, Cost Jordens, van der Lek de Clercq, van Rijckevorsel, van der Oudermeulen, Bosch van Drakestein, van Goltstein van Oldenaller, de Vos van Steenwijk, van Meeuwen, van Weel, van Rhemen van Rhemenshuizen, Sassen, van Wessem, Boreel van Hogelanden, Tonckens, 't Hooft van Benthuizen, van Eysinga, Rijsterborgh, Cremers, Blankenheym, van Aylva van Pallandt, van Roijen, Schimmelpenninck van der Oije, van Andringa de Kempenaer, Huydecoper van Maarsseveen, van Sasse van Ysselt, Fransen van de Putte, van Heeckeren van Wassenaer en de Voorzitter.

Tegen hebben gestemd de heeren: Michiels van Kessenich, van Nispen van Pannerden, Beerenbroek, de Villers de Pité, Hartevelt en van Swinderen.

Daarna zijn de beraadslagingen gevoerd over de verdere aan de orde gestelde wets-ontwerpen.

De heer Fransen van de Putte deed het voorstel, om gelijktijdig te beraadslagen over de wets-ontwerpen:

tot inkoop en amortisatie van schuld, en

tot afschrijving van het kapitaal der schatkistbiljetten,

met welk voorstel de Kamer zich vereenigde.

De heer Boreel van Hogelanden deed de strekking van het laatste wets-ontwerp uitkomen en trad in eenige beschouwingen over den toestand met betrekking tot het onderwerp der schatkistbiljetten en hetgeen te dezen aanzien sedert 1851 is voorgevallen. Geen penning was dienaangaande uitgegeven, en nu wilde men een geopend en niet gebruikt crediet terugnemen en bijna tien millioen in de schatkist ongebruikt nederleggen. Dat denkbeeld achtte hij niet gelukkig: de ondervinding had genoegzaam bewezen dat het bestaande stelsel van crediet bij uitnemendheid gewerkt had, zijnde de hier bedoelde som van f 9,800,000 tot schulddelging gebezigd, waarmede men had kunnen voortgaan. Eene verandering in de

bestaande gewoonte achtte hij onnoodig, en keurde het ongeraden die gelden geheel zonder doel te laten liggen; men moest ze liever tot amortisatie van schuld aanwenden, waarvan verdere vermindering van belastingen het gevolg zou kunnen zijn. Zoodanige vermindering oordeelde hij zeer wenschelijk, ook ten opzigte van de accijnsen en de patenten, daar deze weder voordeelen van anderen aard zouden opbrengen. Om al die redenen hoopte hij dat men de hier bedoelde gelden niet renteloos zou laten liggen.

De heer Cost Jordens deelde in het gevoelen van den heer Boreel van Hogelanden. Hij trad van zijne zijde mede in eenige beschouwingen over de quaestie der schatkistbiljetten, en over de wijze waarop deze waren daargesteld. De noodzakelijkheid en raadzaamheid om den bestaanden staat van zaken op te heffen zag hij niet in, en de middelen tot opheffing kon hij niet goedkeuren. Noodig was de maatregel niet, want de ondervinding had genoegzaam doen zien dat het bestaande stelsel goed had gewerkt; daarenboven was er geld genoeg in kas voorhanden. Raadzaam was de maatregel evenmin; hij kon voorzeker strekken tot eenige verduidelijking en vereenvoudiging in de rekening en aan de orde bevorderlijk zijn, maar het gevolg daarvan was zoo weinig beduidend, dat men om die kleinigheid geene andere belangrijke voordeelen moest opofferen. Ook het vastleggen van het hier aangewezen kapitaal achtte hij verkeerd; had men hetzelve vroeger gedaan, dan had niet zoo veel schuld kunnen geamortiseerd worden als het geval geweest is. Zijn oordeel over het wets-ontwerp was dienvolgens niet gunstig, vooral wanneer hij de quaestie der amortisatie in verband bragt met de uitvoering van groote werken; hij was innig overtuigd dat het ontwerp niet behoorde te worden aangenomen.

De heer Fransen van de Putte zeide verrast te zijn over het betoog van den heer Cost Jordens, en trad in een tegenbetoog, waarna hij zijne denkbeelden over het wets-ontwerp over de schatkistbiljetten ontwikkelde in overeenstemming met het wets-ontwerp tot inkoop en amortisatie van nationale schuld: zijnde in het verslag op dit laatste wets-ontwerp omstandig zijne meening opgenomen. Dit onderwerp bragt hij in verband met onzen finantielen toestand en de vermeerdering van uitgaven der laatste tijden, en herinnerde wat hij dienaangaande reeds vroeger had in het midden gebragt. Hij verdedigde het voorstel, als veranderende eenen toestand, dien hij moest afkeuren, en strekkende om regelmaat en orde in de finantien te brengen. Het noodige en het wenschelijke van het nemen van den maatregel omtrent de schatkistbiljetten aangetoond hebbende, kwam hij terug op de quaestie der amortisatie, en leverde ook een overzigt van den toestand van de schatkist, en gaf eene berekening op van het tekort, dat waarschijnlijk in 1864 zou bestaan. In deze omstandigheden had hij liever gezien dat geene amortisatie plaats greep.

De heer van Rijckevorsel zeide, beide wets-ontwerpen te zullen aannemen, niettegenstaande hij gaarne eene grootere som tot amortisatie had aangewend gezien, en ofschoon hij omtrent de schatkistbiljetten in de gevoelens der beide eerste sprekers deelde. Die wet op de schatkistbiljetten behoorde aangenomen te worden, omdat de daarbij bedoelde schuld niet afgedaan was, zoolang geen disponibel fonds daartegenover gesteld was. Het voorstel der Regering, strekkende tot aanwijzing van fondsen om de schuld werkelijk te vernietigen, keurde hij op zich zelf niet af, ofschoon hij de zaak zelve op andere wijze zou behandeld hebben; maar nu zij eenmaal voorgesteld was, nam hij ze aan als maatregel van regularisatie en orde. Aan het slot zijner rede bestreed hij het gevoelen van den heer Fransen van de Putte, die het denkbeeld van amortisatie bestreden had. Met de amortisatie wilde hij gaarne voortgegaan hebben, ook in het belang van vermindering van belastingen.

De heer Fransen van de Putte zeide niet onvoorwaardelijk tegen aflossing van schuld gestemd te wezen; alleen in bijzondere omstandigheden, en deze had hij doen uitkomen.

De Minister van Finantien beantwoordde de tegen het wets-ontwerp gemaakte bedenkingen. Hij zeide het volmaakt eens met den heer van Rijckevorsel te zijn; met uitzondering van een enkel punt. De schuld namelijk was wel afgedaan, maar niet behoorlijk afgeschreven, en daartoe strekte de maatregel. Hij bestreed daarna het gevoelen van de heeren Boreel van Hogelanden en Cost Jordens, ook met opzigt tot de quaestie der schatkistbiljetten. Het was noodig eene bestaande onregelmatigheid te doen ophouden, en dit te meer nu daarbij geen nadeel geleden werd. Wierd de maatregel nu niet aangenomen, dan zou de som van f 9 800 000 toch niet tot amortisatie aangewend, maar beschikbaar gehouden worden voor den aanleg van groote werken; hebbende de ondervinding genoegzaam geleerd hoe weinig aan schuld in den laatsten tijd was afgelost. Amortisatie ondertusschen was eene wenschelijke zaak in het algemeen. Kleine verminderingen in bepaalde belastingen kon hij niet aanraden: beter ware het dan te wachten tot dat men zoo veel bespaard had, dat men eene geheele belasting afschaffen kon. Na nog kortelijk te hebben aangetoond, hoe noodig de maatregel omtrent de schatkistbiljetten was, verdedigde hij kortelijk het wets-ontwerp omtrent de amortisatie tegen de opmerkingen van den heer Fransen van de Putte.

Niemand meer het woord vragende, werden de beraadslagingen gesloten.

Het wets-ontwerp tot amortisatie en inkoop van schuld werd daarop in stemming gebragt en met algemeene (35) stemmen aangenomen.

Het wets-ontwerp tot afschrijving van het kapitaal der schatkistbiljetten, bedoeld bij het 1ste lid van art. 3 der wet van den 8sten Junij 1851 (*Staatsblad* n°. 65), werd met 31 tegen 4 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: van Swinderen, Boreel van Hogelanden, Schimmelpenninck van der Oije en Cost Jordens.

Daarna werd behandeld het wets-ontwerp tot goedkeuring eener dading tusschen den Staat en de maatschappij tot indijking van op- en aanwassen in de Ooster-Schelde.

De heer van Rijckevorsel verklaarde na een gezet onderzoek ontwaard te hebben dat deze dading niet in het belang van den aanleg van den Zeeuwschen spoorweg zou strekken, waardoor het tegendeel zou ontstaan wat de Regering beoogde. In dit gevoelen werd hij versterkt na de lezing van de Memorie van Beantwoording op het verslag der Kamer; hij zeide op grond van de door hem aangevoerde beschouwingen van oordeel te wezen, dat als de wet tot stand kwam de aanhechting van Zeeland aan den vasten wal en de Vlissingsche spoorweg nimmer daargesteld zouden worden. Ook besprak hij dit onderwerp in verband met den aanleg van de Zuid-Willemsvaart en de afdamming der Ooster-Schelde. Op de door hem opgegeven gronden was de wet voor hem niet aannemelijk en zou hij zich daartegen verklaren.

De heer Fransen van de Putte verdedigde het wets-ontwerp en zeide van oordeel te wezen dat als de dading niet tot stand kwam, de Zeeuwsche spoorweg moeijelijk aangelegd zou kunnen worden. De tegen de wet ingebragte bezwaren achtte hij mitsdien niet van dien aard, dat de wet niet zou behooren te worden aangenomen. Hij meende integendeel dat de aanneming in het belang van allen en voornamelijk van den Staat was, weshalve hij concludeerde tot de aanneming van het wets-ontwerp

De heer van Swinderen zeide gezind te zijn het wets-ontwerp aan te nemen, vooral omdat daardoor de aanleg van een Zeeuwschen spoorweg bevorderd werd, waarna de heer van Rijckevorsel den heer Fransen van de Putte beantwoordde en volhield dat wie eenen spoorweg in Zeeland verlangde het wets-ontwerp moest afstemmen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verdedigde het wets-ontwerp en gaf de geschiedenis der behandeling van deze zaak op. Aanvankelijk was er een gewoon burgerlijk contract met de maatschappij aangegaan: bij de niet uitvoering daarvan moest de weg van regten ingeslagen worden; de uitkomst van een te voeren proces was onzeker. In die onzekerheid was eene dading gesloten, waarbij de belangen van den Staat niet uit het oog waren verloren, daar deze zonder iets uitgegeven te hebben, met opoffering van het waarborgkapitaal in het bezit kwam van belangrijke gronden en materialen, terwijl de aanleg van den spoorweg er door bevorderd werd. Hij drong op de aanneming van het wetsontwerp aan en sprak de bewering tegen dat die aanneming tot de onmogelijkheid van den aanleg van den Zeeuwschen oorsprong zou leiden. Hij was verzekerd dat, wierd de wet verworpen, de geheele zuiderlijn in onzekerheid zou worden gebragt.

Hierna werd het wets-ontwerp in stemming gebragt en met 33 tegen 2 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: van Rijckevorsel en van Weel.

De notulen van het verhandelde in deze Vergadering werden daarna voorgelezen en goedgekeurd, waarna de Kamer tot nadere bijeenroeping uiteen ging.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.